

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind punerea
în aplicare a sancțiunilor internaționale**

Analizând proiectul de **Lege privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.70 din 12.04.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect **reglementarea modului de punere în aplicare**, de către România, a unor sancțiuni internaționale, instituite prin rezoluții ale organelor O.N.U., precum și a unor sancțiuni internaționale sau măsuri restrictive, stabilite de Uniunea Europeană, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa sau, după caz, prin decizii unilaterale ale statelor.

Fiind vorba de angajamente internaționale pe care urmează să și le asume statul român, fără ca acestea totuși, să fi fost semnate în numele României ori la adoptarea cărora să fi participat, dar care rezultă din decizii ale unor organizații internaționale la care România este parte, legea poate fi considerată a constitui un act de acceptare și, potrivit art.19 alin.(1) lit.a) și art.21 alin.(1) din Legea nr.590/2003, aceste angajamente se supun Parlamentului spre a se aproba prin lege aplicarea lor.

Prin obiectul pe care îl are, proiectul de act normativ face parte din categoria legilor ordinare, iar prima Cameră parlamentară sesizată, potrivit art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, este Camera Deputaților.

2. Categoriile de acte internaționale pe care se propune ca România să le recunoască, obligând instituțiile publice precum și persoanele fizice, nu sunt suficient de riguros delimitate. Astfel, nu apare destul de clar dacă aceste acte sunt recunoscute și aplicate în

mod automat de către România, dacă acest lucru se produce în virtutea prezentei legi, ori dacă va exista o modalitate de a le determina, pe măsură ce ele vor fi adoptate (pentru fiecare caz în parte).

Altfel, ar însemna ca România să accepte, în mod automat, orice rezoluție care se va adopta în viitor și care ar putea avea legătură cu menținerea păcii și securității internaționale, indiferent dacă ea a participat sau nu la adoptarea acelei decizii. În plus, conceptul „menținerea păcii și securității” reprezintă un termen general și este un criteriu vag pentru ca un stat să se oblige în general.

3. În titlu, sugerăm să se precizeze faptul că este vorba de „**unele** sancțiuni internaționale”, nu de orice sancțiune care s-ar adopta.

4. Art.1 alin.(1) ar trebui reformulat, astfel încât să fie în concordanță, sub raportul domeniului pe care îl acoperă, cu prevederile din art.2 alin.(1) prin care s-a precizat că este vorba de rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU adoptate în baza Cap.VII al Cartei ONU. În caz contrar, s-ar înțelege că vor fi puse în aplicare toate rezoluțiile ONU, deși numai cele ale Consiliului de Securitate sunt obligatorii.

Pe de altă parte, sugerăm să se elimine din art.1 alin.(1) cuvântul „competente”, deoarece nu s-ar putea vorbi de organe incompetente ale O.N.U.

Tot la alin.(1), este necesar ca termenul „Lege”, să debuteze cu literă mică, iar la alin.(2), pentru rigoarea redactării, recomandăm eliminarea cuvântului de debut „Prezenta”, ca inadecvat, textul urmând să debuteze cu expresia „Legea reglementează, de asemenea ...”.

5. Sintagma „decizii unilaterale ale statelor” prevăzută în **art.1 alin.(2)** este vagă și statuează că România va trebui să execute ceea ce dispune oricare alt stat, situație care ar determina ca statul român să devină un executant al măsurilor dispuse de alte state.

6. Sintagma „acțiunile și pozițiile comune ale Consiliului Uniunii Europene” (art.2 alin.(2)) este vagă, necircumstanțiată și nu ține seama de faptul că România nu poate fi obligată, în mod automat, înainte de a deveni membră a Uniunii Europene. Era necesar să se elaboreze, în continuare, un text prin care să se stabilească limite sau condiționări care să țină seama de situația acesteia.

7. Semnalăm că și prin sintagma „alte decizii cu caracter similar” prevăzută la **art.2 alin.(3) și (4)**, se produce o extindere a sferei de situații prevăzute la alin.(2) din art.1.

8. La art.2 alin.(2), apreciem ca necesară introducerea în text, după expresia „Monitorul Oficial”, a precizării „al României”.

9. Din **art.2 alin.(2)**, propunem să fie eliminat cuvântul „stat” pentru că **statul** nu poate fi inclus în categoria subiectelor de drept intern.

10. La **alin.(1) al art.4**, pentru uniformitate în redactare cu alte acte normative, recomandăm ca expresia „(denumită în continuare „Comitetul”)”, să fie redată, astfel:

„denumit în continuare *Comitetul*”, eliminându-se parantezele.

11. **Art.5 alin.(1)** menționează numai „sancțiunile instituite pe plan internațional pentru menținerea păcii și securității internaționale”, din text nerezultând că în această categorie ar intra și „sancțiunile internaționale sau măsurile restrictive ale Uniunii Europene”, prevăzute la art.1 alin.(2), sau acțiunile și pozițiile comune prevăzute în alin.(2) din art.2.

12. La **alin.(1) al art.6** recomandăm ca expresia „se va reuni”, să fie redată sub forma „se reunește”. Observația este valabilă și pentru alin.(2) al aceluiași articol.

13. Din **art.8**, sugerăm să fie eliminată expresia „respectiv statul care a adoptat în mod unilateral sancțiunile”, în considerarea observației formulate la pct.5.

14. La **alin.(1) al art.9** în redactarea titlului a actului normativ invocat, este necesar ca termenul „rezoluției” să debuteze cu majusculă.

De asemenea, în acord cu prevederile alin.(3) al art.63 din Legea nr.24/2000, republicată, este necesară eliminarea din cuprinsul acestuia a expresiei „aprobată prin legea nr.131/2002”, precum și introducerea în text, după termenul „Oficial”, a expresiei „al României, Partea I”.

15. Propunem eliminarea din proiect a **formulei de atestare a constituționalității adoptării legii**, în raport cu prevederile art.44 din Legea nr.24/2000, republicată, consemnarea acesteia revenind succesiv fiecărei Camere și, respectiv, Parlamentului, în funcție de modul în care s-a desfășurat procesul decizional în adoptarea prezentului proiect de lege.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 365/3.04.2005